

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XVI. Deus, & Christvs an sint impaßibiles ac immortales?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO XV.

An Deus sit Iustus.

LVTHERVVS ad marginem cap. 3. ad Rom. Deus est iniustus: nam in primis impossibilia præcipit. Deinde Idem lib. de Seruo arbit. Nec in damnandis, nec in saluandis merita spectat. 2. Spargit gratiam & misericordiam in indignos, iram & seueritatem in immeritos; Indignos coronat; indignos punit: sine merito saluat; sine merito damnat. Vide infra quæst. 17. 32.

ZWINGLIVS lib. de p. ouidentia cap. 6. Deus est iniustus: Punit ob peccata homines, quæ non eorum magis sunt actus, quam Agricolæ sunt proventus. Idem to. 1. in explicatione art. 20. Non magis, quam mallei opus vomeris, quem constat faber. CALVINVS quam Deo tribuat iustitiam, liquebit infra, ubi Deum scelerum constituit autorem.

AVTOR, Ex Psal. 10. tenemus: Iustus Dominus, & iustitiam dilexit. Sed rectè distinguit D. Th. 1. q. 21. a. 1. Iustitia Commutatiua non cadit in Deum: Quia Rom. 2. Quis prior dedit illi, & retribuetur ei? Distributiua verò propria Dei est Gubernantis. Vnde S. Dionys. de diuin. nom. lib. 8. Oportet videre in hoc veram Dei esse iustitiam, quod omnibus tribuit propria. Ideo 2. Mach. 1. Solus es bonus Rex, solus præstans, solus iustus, & æternus.

QVÆSTIO XVI.

Deus & Christus an sint immortales & impassibiles?

LVTHERVANI: Ver. Selneccerus in confutatione accusationis, fol. 129 Theodoretus illa phrasis & Christus in quantum Deus, impossibilis est: nunquam ferenda est. 1. Gerlachius in disput. contra Buseum: Vera sunt hæc præpositiones: Diuinitas est nata, Crucifixæ, Mortua. 3. Schmidlinus in thesi 136 & in repetit: Wittenberg. Pati, & Mori nomine & re pertinet ad Diuinitatem. 4. LVTHERVVS lib. de conciliis par. 2. Deserant sunt, qui Diuinitatem pati non potuisse pertinaciter disputant; Ego & mori.

Gerlachius contra Buseum illi gnat rationem. Quia Proprias sibi unâ cum natura humana participatione, affectiones eius fecit suæ Verbinatura & maiestas. 5. Leibius & Andr. Musculus in refut. Simleii: Si sola natura

humana Christi passa sit, Filius in primis ad vera Redemptionis fugitiosa impietate separatur. 6. LVTHERVVS, in confess. de cena Dom. Christus in seipso, nec magni pretii Saluator est; immò ipse quoque alii Saluatore opus habet: subaudi, si in diuinitate passus ac mortuus non fuerit. Plus nimio fati ista.

CALVINVS Instit. lib. 1. c. 17. §. 2. Deitas est mortalis: immò verò aligando mortua est. Fuit enim sacerdos noui fœderis Christus, etiam secundum Diuinam naturam. Vnde Iacobus ipse lib. contra Hardingum art. 14. & 17. Christus humanâ naturâ immolatus fuit: diuinâ sacrificis extitit. Plura vide supra cap. 2. Calvinus ad Hebr. 9. v. 12. Per proprium Sanguinem introiuit in Sancta: Quia in fœdere nouo ad perfectam sacrificij rationem mors sacrificantis pertinet. 3. Item ibid. v. 14. Quia Fuit etiam Noui testamenti Mediator secundum Diuinitatem: Ideo autem Noui Test. Mediator est, ut morte intercedente redimat prauaricationes. Quæ quidem, vt de Humanitate Christi verè: ita blasphemè dicuntur omnia de Diuinitate. Vide supra quæst. 21.

III. AVTOR. ex Cnoglero cultissimo in Trisymbolo. 1. Fuit olim imbutus eodem errore Anastasius Imperator: de quo lepida proditur historia apud Zonaram in Anastasio to. 3. Miterat hic Episcopos duos suæ sectæ ad quædam Orientis Dynastiam, qui eum erroris sui de Mortalitate Dei impleverunt. Is audiit eos humaniter: responsum in diem reiecit alterum. Interim subornat famulum, qui sibi cum Episcopis colloquētj, nescio quid, tacitè in aurè insurrerit. Facit ille ex præscripto; cum subito frontem dimittere Princeps, & suspirare, & magnam pretere ferre moestitiam. Percunctantur Episcopi vehementer istam tam subiti doloris causam. Cùm Princeps: Nunciatum, inquit, est mihi, obiisse mortem Gabrielem Archangelum. Episcopi in ritum soluti, bono animo esse iubent, & multatis ar-

tis argumentis ostendunt, *Mori non posse Angelos.* Commotior ille statim: *Et vos inquit, qua fronte persuadere vultis, Diuinitatem in Christo passam fuisse, & mortuam?*

2. ZVINGLIUS tom. 2. in respons. ad Lutheri Confess. laboriosè hanc Coepostoli sui vesaniam confutat; seu, vt ipse vocat. *summam, & omnium longè stultissimam blasphemiam.* Inter cætera, Lutheri suo quasi ex diametro oppositus, liberè vniuerso mundo testatur dicens: *Contrà, ego de me illud liberè dico: Si Christus Deus quoque iuxta Deitatem passibilis est; Deus certè non est; nec hunc pro Deo meo unquam sum agiturus.*

3. Frustra vociferaris Zvingli; Tatum abest, vt Lutherani hunc sibi Mortalem Deum eripi patiantur; vt etiam in Pandora sua Bergensi, id est, Concordiæ libro, eundem quater millenis subscriptionibus roboratum, omnibus credendum proposuerint. Belli Antichristiani, quin & Athei, sine Deo viuo! Hæc Lutheranis dixerim.

Eadem & Calvinianis; queis addo suum Patriarcham Petrum Gnaffæum autorem Theopaschitarum, dicentium, *Vnus ex Trinitate passus est secundum humanitatem: apud Baron. annis 482. 519. 555.*

QVÆSTIO XVII.

An Deus sit Bonus? an verò Peccator?

LUTHERUS lb. de seruo arbitrio: Phil. Melancthon in Rom. c. 2. *Deus autor fuit Proditionis Iudæ, adulterii Davidis, sauitia Manlii.* 2. Idem in assert. art. 32. *Dubium non est, quin Sathanâ Magistro in Ecclesiam venerit hoc nomen: Liberum arbitrium; scilicet à Deo solo conditum, inditumque nobis.* 3. Lutherus, Tom. 1. Wittemb. fol. 162. b. *Christus fuit summus peccatorum, quos unquam terra tulit. Cautam relidit Tom. 4. Wittemb. fol. 362. b. Nimirum quia*

non sine causa, neque de nihilo ab Ioanne baptizatus est. 4. Idem in assert. art. 36. tom. 2. Wittemb. anni 1551. *Nulli est in manu sua positum cogitare quippiam boni vel mali: sed Omnia sub Deo sunt; contra quem nihil possumus, nisi quantum permittit & facit ipse. Quod & præcia dicitur, cum dixit: Certâ stant omnia lege. Quomodo potest esse homo ad bonum preparare; cum nec in potestate sua habeat vias suas malas facere? Nam & MALA OPERA IN IMPIIS REGIT DEVS, scilicet, ut Autor scelerum omnium. Prò!*

AUTOR. Ibidem Lutherus hunc articulum omnium optimum, & rei Christianæ summam constituit: *In cæteris, inquit, articulis de Papatu, de Conciliis, &c. magis ferenda est leuitas & stultitia Papæ & suorum: Sed in hoc articulo, qui omnium optimus est, & rerum nostrarum summus, dolendum ac flendum est, miseros sic insanire.*

1. Atqui Manes idem docuit olim teste S. August. heresi 46. & Hieron. in prologo dialogi contra Pelagianos.

2. Iactitant Lutherani de suo Magistro, quod Velleius de Epicuro suo; *Eum primum superstitionibus liberasse Germanos.* Sed, quod Cotta Pontifex respondit Velleio; *Superstitione quidem facile fuit Epicuro (dixerim Lutheri) liberare; cum susstulerit omnem vim naturamque Deorum.* Sanè namque ait Tertull. *Qui Deum esse Bonum diffidentur; Deum esse nunquam fatentur.* Vide infra quæst. 31. 32.

CALVINIANA istis pauca subiiciam consona.

CALVINUS Instit. 1. c. 18. §. 3. *Deus autor est omnium eorum, quæ Papiста otiosè tantum volunt eius permisso consingere: scilicet: peccatorum.* Sic enim Zwinglius exponit in serm. de prouidentia cap. 5. *Numen ipsum, ait, autor est eius, quæ nobis est iniustitia.*

2. Calvinus ibid. §. 1. Confirmat exemplo: *Dei ita opus est incaustus Absolonis addit. Melancthon in Rom. 8 & proditio Iudæ: vt Pauli conuersio.*

1. Zwin-